

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Levende Musik * Mekanisk Musik

Citation: Larsen, Karl: "Levende Musik, mekanisk Musik. Kroniker med Diskussionsindlæg", i Larsen, Karl: *Levende Musik, mekanisk Musik. Kroniker med Diskussionsindlæg*, 1931, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_16-shoot-idm140708060412656/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Levende Musik, mekanisk Musik. Kroniker med Diskussionsindlæg

MONUMENTET FOR JOHAN SVENDSEN.

Af KARL LARSEN

En af det kongelige Biblioteks Embedsmænd har fortalt mig, at det en skønne Dag, for en halv Snes Aar siden, i Anledning af et Boglaan deroppe blev konstateret, at en Student ved Københavns Universitet ikke anede, at Johanne Luise Heiberg havde eksisteret. Hvis denne unge Mand, der nu formentlig uantastet er blevet Overretssagfører eller Præst eller Læge, i disse Dage skulde høre *Johan Svendsen* nævnet, vil Ordene sikkert kun være tom Lyd for ham — som for største Parten af de Befolkningsdele, der endnu har Raad til at gaa i Teatret eller skille vore Forlagsforretninger og Kunsthandlere af med deres Varer.

Og saa var dog Joh. Svendsen ikke blot en fremragende norsk Komponist fra Slutningen af sidste Aarhundrede, men ogsaa vor danske Operas betydeligste Kapelmester, der virkede i Aarene 1883 til 1903, og blev dansk Musiklivs uvurderlige Incitament en væsentlig Del af denne Tid igennem.

Det har formentlig været Betty Hennings' Mand, *Henrik Hennings*, der med sin vaagne og aktive Musiksans »opfandt« Johan Svendsen for Danmark og det kgl.

Kapel. I hvert Fald var det ham, der sent paa Efteraaret 1882 arrangerede de to uforglemmelige Koncerter, hvor- med den norske Komponist og Dirigent først blev an- skueliggjort, om man saa tør sige, for dansk Musikpubli- kum.

Baldvin Dahl havde nok i Tivolis Koncertsal givet enkelte Ting af ham, og *Gade* i Musikforeningen opført den symfoniske Indledning til »*Sigurd Slembe*«, men den store Instrumentalist stod alle Danske uendeligt fjernere end hans Jævnaldrende, *Grieg*, af hvem man ikke blot havde hørt Kor- og Orkesterværker, men hvis Sange blev hyppigt sunget, og som navnlig var os en moderne, norsk Chopin, der med sine Klaverstykker gik ud og ind af vore Hjem, hvor man jo endnu havde Klaverer og kunde spille paa dem.

Og naar Komponisten Joh. Svendsen stod os væsent- lig fjernt, kendte vi aldeles intet til Orkesterlederen. *Ham* var det, vi paa de Hennings'ske Koncerter først og fremmest jublende faldt til Fode under hans Fremfø- relse af den hele blændende Række egne Kompositioner: Symfonierne, den norske Rapsodi, de islandske Folke- sange, den »mauriske« *Zorahayda* o. s. fr. Her var ny Rytme, nye dynamiske og klanglige Virkninger, ud over det *Gade'ske* Orkesters stort dragne Linjer og bløde Vel- lyd. Vi klappede fanatisk.

Og se -- ad den brede Midtergang i Casinos store Sal kom *Gade* rask gaaende op til Orkestret og rakte Haanden med en for ham ejendommelig, fyrstelig jovial, Bevægelse op til Dirigenten. Joh. Svendsen var knæsat -- skrevet i *Guders Tal*, som der staar hos *Oehlenschlä- ger*. --

Noget af en ung Gud var der ogsaa over Joh. Svend-